

ПЪРВИ СНЪГЪ

Тая сутринь се събудихъ
Съ нова радостъ въвъ сърдцето:
Бѣли снѣжни пеперуди
Падатъ, падатъ отъ небето.

Ето, бѣлъ е вече двора,
Кжцитѣ — съ снѣгъ покрити,
Черни само на стобора
Мръзнатъ гладнички врабцитѣ.

Ахъ, да може още малко
Снѣгъ да падне тая вечеръ,
Утре цѣлата пързалка
Ще шуми отъ глъчка вече.

Трѣбва да повикамъ Ваню,
Да ми стегне днесъ шейната,
Та когато утре стана,
Първъ да бжда съсь децата.

Тамъ ще бждатъ утре всички!
Хубавъ снѣгъ дано натрупа!
Всичко имамъ, ржкавички
Само трѣба да си купя.

Снѣжни, бѣли пеперуди
Падатъ, падатъ отъ небето,
Гледамъ ги и имъ се чудя
Съ бодра радостъ въвъ сърдцето.

Н. Фурнаджиевъ